

KARS YÖRESİNDE HAYVANSAL KAYNAKLI GİDALARDA Escherichia coli O157:H7 İZOLASYONU

Özkan Aslantaş¹

Pınar Yıldız²

Isolation of Escherichia coli O157:H7 in Animal Originated Foods in Kars Region

Özet : Bu çalışmada, Kars yöresinde tüketime sunulan 200 et ve et ürünü ile 260 adet süt ve süt ürünü olmak üzere 460 ömekte ve 80 sığır karkasında Escherichia coli O157:H7'nin varlığının saptanması amaçlandı. Ömeklerden Escherichia coli O157:H7 izole edilemezken 100 çiğ süt örneğinin 2'sinde 100 çiğ kıyma örneğinin ve 100 beyaz peynir örneğinin 1'inde olmak üzere toplam 4 ömekte Escherichia coli O157:H- serotipi izole edildi. Sığır karkaslarından alınan svab ömeklerinde ise etken izole edilemedi. Sonuç olarak, Escherichia coli O157'nin çeşitli hayvansal kaynaklı gıda maddelerindeki varlığı, etkenin insanlara bulaşmasında bu gıda maddelerinin halk sağlığı açısından önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler : Escherichia Coli O157:H7, Süt, Kıyma, Hayvan Kaynaklı Gıda Maddesi

Summary : In this study, the presence of Escherichia coli O157:H7 in a total of 460 animal originated foods consisting of 200 ground beef and meat products, 260 raw milk and milk products sold in Kars region were investigated. In addition to 460 animal originated food samples, 80 cattle carcass samples taken from Kars Municipality Slaughterhouse were investigated to detect contamination of carcasses with Escherichia coli O157:H7. Although Escherichia coli O157:H7 was not isolated from food samples, Escherichia coli O157:H- serotype were isolated from 2 of 100 raw milk, 1 of ground beef, 1 of white cheese. But, Escherichia coli O157 was not isolated from cattle carcass samples. As a result, the presence of Escherichia coli O157:H7 in different kind of animal originated foods has shown that This agent could be important for public health as a vehicle of transmission to man.

Key Words : Escherichia Coli O157:H7, Milk, Ground Beef, Animal Originated Foods

Giriş

Verositotoksin sentezleyen Escherichia coli (VTEC) serotipleri son yıllarda ortaya çıkan en önemli gıda kaynaklı patojenlerdir (Armstrong ve ark, 1996). VTEC serotipleri, insanlarda, hemorajik kolitis (HC), hemolitik üremik sendrom (HUS) ve trombositopenik purpura (TTP) olmak üzere 3 klinik formda hastalığa neden olmaktadır (Paton ve Paton, 1998a). İnsanlardaki HC, HUS ve TTP vakalarından sıkılıkla izole edilen dominant serotip ise E.coli O157:H7'dir (Griffin ve Tauxe, 1991). İlk defa 1982 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nin Oregon ve Michigan eyaletlerinde az pişmiş kıymaların tüketilmesi sonucu ortaya çıkan bir salgında tesbit edilen etken, son yirmi yılda artan bir sıkılıkla birçok ülkede yukarıdaki benzer klinik bulguları taşıyan insanlardan izole edilmektedir (Watanabe ve ark, 1996; Willshaw ve ark, 1994).

E.coli O 157:H7 serotipi, diğer E.coli serotiplerinden sorbitolü ferment edememesi, negatif β -glukuronidaz aktivitesi ve pozitif enterohemolizin sentezleme özelliği yönünden ayrılr. Bunların dışında E. coli O157:H7 serotipi diğer E. coli serotiplerine göre safra tuzlarına daha az dayanıklıdır ve antijenik yapısı

diğer E. coli serotiplerinden belirgin bir ayırım gösterir. (Doyle, 1991; Halkman ve ark, 1998; Okrend ve ark, 1990; Padhye ve Doyle, 1991). E. coli O157:H7 serotipinin diğer bir önemli farklılığı da 44-45,5 °C'de gelişmemesidir (Doyle ve Scheni, 1987).

VTEC'ler patojenitelerinde önemli rol oynayan başta verositotoksin olarak adlandırılan Stx1 ve/veya Stx2 (stx1, stx2) toksinleri olmak üzere, etkenin enterositlere bağlanması rol oynayan intimin (eae geni) ve enterohemolizin (hlyA geni) gibi önemli virulens faktörlerine sahiptirler (Osek ve Dacko, 2001; Paton ve Paton, 1998b).

Ruminantlar, özellikle de sığırular E.coli O157:H7'nin başlıca kaynağıdır (Beutin ve ark, 1993; Chapman ve ark, 1993; Hauvelink ve ark, 1996; Lahti ve ark, 2001; Leung ve ark, 2001). Bununla birlikte, yapılan epidemiyolojik çalışmalar koyun, domuz, keçi gibi diğer evcil hayvanların da gastrointestinal kanallarında etkeni yaygın olarak taşıdıklarını göstermektedir (Chapman ve ark, 1997; Leung ve ark, 2001; Sidjabat-Tambunan ve Bensink, 1997). Etkenin gaita ile saçılmasında diet, stres, populasyon yoğunluğu, coğrafik bölge ve iklim gibi faktörlerin etkisi

de saptanmıştır (Bettlheim, 1997). Etkenin insan gıda zincirine girmesi, çoğunlukla kesimden sonra karkasın barsak içeriği ile kontaminasyon veya infekte hayvanın gaitası ile sonradan olmaktadır (Leung ve ark, 2001; Paton ve Paton, 1998a). İnsanlar, infekte hayvanlar ile (Sargeant ve ark, 2000) veya infekte insanlar ile doğrudan temas yoluyla da infekte olabilirler (Griffin ve Tauxe, 1991).

Yurdumuzda gıdalardan (Aksu ve ark, 1999; Halkman ve ark, 1998; Gönül, 1997; Sarımehtemoğlu ve ark, 1998; Akkuş, 1996) ve az sayıda da olsa sığır gaçlarından etken izolasyonu yapıldığına dair çalışmalar (Akkuş, 1996; Çabalar ve ark, 2001) bulunmaktadır. Ancak, insanlarda yukarıdaki benzer klinik vakalardan etkeninin izole edildiğine dair bir çalışma (Akça ve ark, 1996; Erensoy ve Tokbaş, 1992; Halepliler ve Babür, 20; Hasçelik ve ark, 1991) bulunmamaktadır.

Bu çalışmada, son yıllarda insanlardaki gıda zehirlenmelerinden sıkılıkla izole edilen E.coli O157:H7 serotipinin Kars yöresinde yaygın olarak tüketilen hayvansal kaynaklı gıda maddelerinde ve karkas ömeklerinde varlığının saptanması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Gıda Numuneleri : Bu çalışmada 100 kıyma, 50 sucuk, 25 salam, 25 hamburger, 100 çiğ süt, 100 beyaz peynir, 50 kaşar, 10 tulum peyniri ve 80 sığır karkas svab örmeği kullanıldı.

Besiyerleri : Numunelerde E.coli O157:H7 izolasyonu amacıyla Cefixime-Tellurite Supplement (Oxoid, SR172) katkılı Sorbitol MacConkey Agar (Oxoid CM813), sayılamayacak düzeydeki etken varlığını saptamak için ise Novobiocin (Oxoid SR 173) katkılı Tryptone Soy Broth (LAB M, LAB 004-A), izole edilen suşların β-glukuronidaz aktivitesini belirlemek için methyl-umbelliferylglucuronidase (MUG) (Oxoid,

BR71) ilave edilmiş Violet Red Bile Agar (Lab M, LAB 031-A) kullanıldı.

E. coli O157:H7 izolasyonu ve identifikasiyonu : Laboratuvara soğuk zincir içinde getirilen süt örneklerinden 25 ml gıda maddelerinden 25 g alınarak 225 ml Buffered Peptone Water (Lab M, LAB 046-A) içinde homojenize edildi. Daha sonra, homojenatların steril fizyolojik tuzlu su içinde 10-5'e kadar sulandırımları hazırlandı. Bu sulandırımlardan 0.1 ml yayma plak yöntemiyle çift paralelli olarak Cefixime-Tellurite katkılı Sorbitol Mac Conkey Agar'a (CT-SMAC) ekmeler yapılarak 37 °C'de 24 saat inkube edildi. Karkaslardan alınan svab örnekleri 20 mg/l Novobiocin içeren Tryptone Soy Broth (TSB) içinde 37 °C'de 1 gece inkube edildikten sonra CT-SMAC besi yerine bir öze dolusu olmak üzere ekildi. Gerek numunelerden gerekse svab örneklerinden yapılan ekmeler sonucu CT-SMAC besiyerlerinde üreyen renksiz, sorbitol negatif kolonilerden rastgele 5 koloni seçilerek, bunlara laktoz, glukozdan gaz oluşturma, H2S, Metil Red, Voges Proskauer, lizin dekarboksilasyon, hareket, sorbitol, indol ve β-glukuronidaz testleri uygulanarak bu şekilde ön identifikasiyonları yapıldı (Halkman ve ark, 1998). Kesin tanı için, biyokimyasal testler ile E. coli O157 olduğu saptanmış olan izolatlara Dryspot E. coli O157 Latex Test (Oxoid, DR120M) kiti ile aglütinasyon testi uygulandı. Aynı işlem negatif kontrol süspansiyonu ile tekrarlanarak sahte pozitif sonuçlar kontrol edildi. Aglütinasyon veren izolatlar E. coli O157 olarak tanımlandı.

Izole edilen suşların H7 flagellar antijen varlığı testi Farmer ve Davis'in (1985) belirttiği yönteme göre immobilizasyon testi yapılarak tesbit edildi.

Bulgular

İncelenen 100 çiğ süt örmeğinden 2 (% 2), 100 adet çiğ kıyma ve 100 beyaz peynir örmeğinden ise 1'er

Tablo 1. Et ve süt ürünlerinde izole edilen E.coli O157 düzeyi

Numunenin Cinsi	Numune Sayısı	O157 Pozitif Numune Sayısı (n)	H7 Pozitif Numune Sayısı (n)	Pozitif Numune Oranı, %
Süt ve Süt Ürünleri	Çiğ Süt	100	2	-
	Beyaz Peynir	100	1	-
	Kaşar Peyniri	50	-	-
	Tulum Peyniri	10	-	-
Süt ve Süt Ürünleri Toplamı	260	3	-	1.38
Et ve Et Ürünleri	Kıyma	100	1	-
	Sucuk	50	-	-
	Salam	25	-	-
	Hamburger	25	-	-
Et ve Et Ürünleri Toplamı	200	1	-	0.5
TOPLAM	460	4	-	0.87

(% 1) olmak üzere toplam 4 suşun E.coli O157 serotipi olduğu saptandı. Yapılan immobilizasyon testinde ise bu serotiplerin, hareketsiz olduğu tesbit edildi (Tablo 1). Sığır karkaslarından alınan svab örneklerinde ise E.coli O157 serotipi izole edilemedi.

Tartışma ve Sonuç

Verositoksijenik E.coli (VTEC) serotipleri içinde insanlarda HC, HUS ve TTP vakalarından sıkılıkla izole edilen E.coli O157:H7'nin insanlara bulaşmasında başta hayvansal kaynaklı gıdaların infekte sıyırların dışkısı ile ya doğrudan ya da dolaylı yoldan kontaminasyon önemli rol oynamaktadır. Bu nedenle, hayvansal kaynaklı gıdaların etken yönünden incelenmesi ve kontaminasyon düzeyinin ortaya konulması insan sağlığı açısından önem taşımaktadır.

Bu çalışmada, 260 süt ve süt ürünü ile 200 et ve et ürünü olmak üzere incelenen toplam 460 hayvansal kaynaklı gıda maddesinin 4'ünde (% 0.87) E.coli O157:H- serotipi izole edildi. Izole edilen toplam 4 izolatın 2'sine çiğ süt örneklerinde, diğer ikisine ise çiğ kıyma ile beyaz peynir örneklerinde rastlandı.

Bu çalışmada, 100 çiğ süt numunesinin 2'sinde (% 2) E.coli O157 serotipi saptandı. Yurdumuzda yapılan çalışmalarda Gönül (1997), 20 çiğ süt örneğinden Ansay ve Kaspar (1997), 42 çiğ süt örneğinden etkeni izole edemezken, Halkman ve ark. (1998), 103 çiğ süt örneğinin 2'sinde, Aksu ve ark. (1999), 100 çiğ süt örneğinin 2'sinde etkeni izole etmişlerdir. Yurtdışında etkenin sütlerden izolasyonuna yönelik çalışmalarda ise, Adesiyun ve ark. (1993), süt toplama merkezlerinden almış oldukları toplam 287 süt numunesinin 13'ünde etkene rastlarken, Abdul-Rauf ve ark. (1996), 50 çiğ süt örneğinin 3'ünde etkene rastlamışlardır. Bu bulgular Halkman ve ark. (1998) ile Aksu ve ark. (1999) bulguları ile benzerlik göstermektedir..

Bu çalışmada incelemeye alınan süt ürünlerinden 100 beyaz peynirin 1'inde (% 1) etken izole edilirken, 50 kaşar peyniri ve 10 tulum peynirinden ise etken izole edilememiştir. Aksu ve ark.(1999), 50 beyaz peynir örneğinin 1'inde (% 2), Gönül (1997) ise 10 tekepeyinin 1'inde (% 10) etkeni izole etmiştir. Elde edilen bulgular, Aksu ve ark. (1999) ile Gönül'ün (1997) bulduğu sonuçlara paralellik göstermektedir. Tulum peynirinde izolasyonun yapılamamış olması nüfus azlığına, kaşar peynirinde etkenin izole edilememesi ise imalat sırasında uygulanan ısı işlemeye bağlanabilir.

İncelemeye alınan 100 kıyma örneğinin 1'nde (% 1) etken izole edilmiştir. Aksu ve ark. (1999), 50 dana kıymasının 3'ünde (% 6), 25 kuzu kıymasının 1'inde (% 4) Halkman ve ark. (1998), incelediği 255 çiğ kıymanın

1'inde (% 0.4) etkeni izole ederken Akkuş (1996), 60 sığır kıymasında etkeni izole edememiştir. Halkman ve ark (1998), çiğ kıymalarda düşük düzeyde etken izolasyonunu, geleneksel yöntemler ile yapılacak çalışmalar da incelenen materyalde E. coli O157:H7'nin bulunmadığını değil varsa bile sayısının refakatçi flora içinde belirlenmeyecek kadar az olduğunu belirtmişlerdir. Nitekim, aynı araştırmacılar, yapılan analizlerde hedef bakterinin zenginleştirme ve selektif izolasyon besiyerlerinde refakatçi flora içindeki sayısal oranının %1'den daha fazla olması gerektiğini tesbit etmişlerdir. Yurtdışında E.coli O157:H7 insidensinin çeşitli hayvansal ürünlerde belirlenmesi amacıyla yapılan çalışmalarda, Abdul-Raouf ve ark. (1996), 50 sığır eti kıymasının 3'ünde (% 6), Doyle ve Schoeni (1987) 164 sığır eti örneğinin 6'sında (% 3.7), 264 domuz etinin 4'ünde (% 1.5), 263 kanatlı etinin 4'ünde (% 1.5) etken izole ettiğini bildirmiştir.

Escherichia coli O157:H7 kaynaklı infeksiyonlarda, günümüzde fast food tipi lokantalarda yaygın olarak tüketilen hamburger ve çeşitli köfte tipleri önemli rol oynamaktadır. Özellikle, yetersiz pişirilmiş hamburger ve köfteler halk sağlığı açısından önemli risk taşımaktadır (Aksu ve ark, 1999; Roberts ve ark, 1995; Sarımehmetoğlu ve ark. 1998). Yurdumuzda yapılan çalışmalarda, Sarımehmetoğlu ve ark. (1998), 100 hamburger örneğinin 2'sinde (% 2), 100 İnegöl köfte örneğinin 5'inde (% 5) Escherichia coli O157:H- serotipini izole etmişler ve hepsini verositotoksin sentezi yönünden pozitif bulmuşlardır. Aksu ve ark. (1999) 50 köfte örneğinin 1'inde (% 2) etkeni izole ederken Halkman ve ark. (1998), 50 hamburger örneğinde etkeni izole edememişlerdir. Yapılan bu çalışmada, 25 hamburger örneğinde etken izole edilememiştir. Hamburger örneklerinde etken izolasyonu yapılamaması ömek sayılarındaki düşüklüğe bağlanabilir. İncelemeye alınan diğer et ürünlerinde ise etken izole edilememiştir.

Etkenin en önemli rezervuarının sıyırlar olduğu bilinmektedir. Özellikle, kesim sırasında gerekli hijyenik tedbirlerin alınmaması durumunda infekte hayvanların barsak içeriği ile karkaslar etken ile kontamine olabilmektedir (Chapman ve ark, 1993). Bu çalışmada, Kars Belediye Mezbahanesi'nde kesilen sıyırlara ait karkasların etkenle ile kontaminasyon durumunu sağlamak için alınan 80 svab örneklerinin hiçbirinden etken izole edilememiştir. Chapman ve ark. (1997) İngiltere'de mezbahada kesilen 2103 sığırdan aldığı rektal svab örneklerinin 84'ünde (% 4) E.coli O157 tesbit etmişler ve bu 84 izolatın 78'inin (% 93) verositotoksin yönünden pozitif olduğunu belirlemiştir. Etken yönünden pozitif bulunan 23 sığının karkasının 7'sinde (% 30) ve negatif çıkan 25 sığır karkasının 2'sinde E. coli O157'ye rastlamışlar, kesim ile işleme

sırısında ete bulaşma riskinin yüksek olabileceğini göstermişlerdir. Leung ve ark. (2001), Hong Kong'da kesilen 986 sığır ait rektal svab ömeklerinin 8'inde, karkas ömeklerinin ise 1'inde etkeni izole etmişler ve rektal svab ömeklerinden izole ettikleri 8 suçu verositotoksin sentezleme yönünden pozitif bulurken karkastan izole ettikleri suçu negatif bulmuşlardır.

Sonuç olarak, başta hayvansal kaynaklı gıdalar olmak üzere, diğer gıda maddelerinin üretimlerinden tüketilmelerine kadar geçen zaman dilimi içerisinde hijyen kurallarına uyulması, yüksek oranda etkenin izole edilmesini sağlayan immunomagnetik separasyon gibi metodlar ile ülkemizde gıda maddelerinin devamlı olarak etken yönünden taraması gereklidir. Ayrıca, etkenin patogenezisinde rol oynayan virulens genlerinin ve bunların ekspresyon yeteneklerinin araştırılması ve etkenin başlıca rezervuarı olan sığırlardaki epidemiyolojisinin aydınlatılmasına yönelik detaylı çalışmaların yapılması gerektiği kanaatine varılmıştır.

Kaynaklar

- Abdul-Raouf, U.M., Ammar M.S, Beuchat L.R. (1996). Isolation of Escherichia coli O157:H7 from some Egyptian foods. *Int. J. Food Microbiol.*, I29(2-3):423-426.
- Adesiyun, A.A., Webb, L., Rahaman, S. (1993). Microbiological quality of raw cow's milk at collection centers in Trinidad. *J. Food. Protect.*, 58:139-146.
- Akça, Ö., Aktaş, F., Ulutan, F. (1996). Enterokolitit hastalarda etken olarak Escherichia coli O157:H7 serotipinin araştırılması. *Mikrobiyol Bült.*, 30(2):119-133.
- Aksu, H., Arun, Ö.Ö., Aydin, A., Uğur, M. (1999). Escherichia coli O157:H7'nin hayvansal kökenli gıda maddelerinde varlığı. *Pendik Vet. Mikrobiyol. Derg.*, 30(2):77-81.
- Akkus, F. (1996). Hazır Sığır Kiyimlarında Verotoksin Oluşturan Escherichia coli O157:H7 İzolasyonu. Ankara Univ. Sağ. Bilimleri Enst., Ankara.
- Ansay, S.E., Kapsar, C.W. (1997). Survey of retail dairy cheeses, dairy processing environments and raw milk for Escherichia coli O157:H7. *Lett. Appl. Microbiol.*, 25:131-134.
- Armstrong, G.L., Hollingsworth, J., Morris, G.J. (1996). Emerging foodborne pathogens: Escherichia coli O157:H7 as a model of entry of new pathogen into the food supply of the developed world. *Epidemiol. Rev.*, 18:29-5.
- Bettelheim, K.A. (1997). Ecology of verocytotoxigenic Escherichia coli. *Aust. Vet. J.*, 5(12):912.
- Beutin, L., Geier, D., Steinrück, H., Zimmermann, S., Scheritz, F. (1993). Prevalance and some properties of verocytotoxin (shiga-like toxin) -producing Escherichia coli in seven different species of healthy domestic animals. *J. Clin. Microbiol.*, 31:2483-2488.
- Chapman, P.A., Siddons, C.A., Cerdan Malo, A.T., Harkin, M.A.(1997). A 1-year study of Escherichia coli O157 in cattle, sheep, pigs and poultry. *Epidemiol. Infect.*, 119:245-250.
- Chapman, P.A., Siddons, C.A., Wright, D.J., Norman, P. (1993). Cattle as a possible source of verocytotoxin producing Escherichia coli O157 infections in man. *Epidemiol. Infect.*, 11:439-447.
- Çabalar, M., Boynukara, B., Gühan, T., Ekin, H.I. (2001). Prevalance of rotavirus, Escherichia coli O157:H7 in healthy dairy cattle herds in Van-Turkey. *Turk J. Vet. Anim. Sci.*, 25 :191-196.
- Doyle, M.P., Schoeni, J.L. (1987). Isolation of Escherichia coli O157:H7 from fresh meats and poultry. *Appl. Environ. Microbiol.*, 12:289-302.
- Doyle, M.P. (1991). Escherichia coli O157:H7 and its significance in foods. *Int. J. Food Microbiol.*, 12:289-302.
- Erensoy, S., Tokbaş, A. (1992). İzmir'deki sürgün olgularında Escherichia coli O157:H7 araştırılması. *İnfeksiyon Derg.*, 6(4):285-286.
- Farmer, J.J., Davis, B.R. (1985). H7 antiserum sorbitol fermentation medium: a single tube screening medium for detecting Escherichia coli O157:H7 associated with hemorrhagic colitis. *J. Clin. Microbiol.*, 22(4) :620-625
- Griffin, P.M., Tauxe, R.V. (1991). The epidemiology of infections caused by Escherichia coli O157:H7, other enterohemorrhagic Escherichia coli and the associated hemolytic uremic syndrome. *Epidemiol. Rev.*, 13:60-97.
- Gönül, A. (1997). Çiğ süt ve peynir ömeklerinde enterohemorajik E.coli'ye (O157:H7) rastlanma sıklığı. *KÜKEM Derg.*, 20(2):69-73.
- Halepliler, S., Babür, C. (1993). Gastroenteritili çocuk ve erişkin yaş gruplarında Escherichia coli O157:H7 serotipinin (EHEC) araştırılması. *Türk Hij. Derg.*, 50:5-9.
- Halkman, A.K., Noveir, M.R., Doğan, H.B. (1998). Çeşitli hayvansal gıda ürünlerinde Escherichia coli O157:H7 aranması. *TÜBİTAK Proje No:VHAG-1192*.
- Hasçelik, G., Akan, Ö.A., Diker, S., Baykal, M. (1991). Campylobacter and enterohemorrhagic E. coli (EHEC) associated gastroenteritis in Turkish children. *J. Diarrhoeal Dis. Res.*, 9(4):315-317.
- Hauvelink, A.E., Wernars, K., De Boer, E. (1996). Occurrence of Escherichia coli O157 and other verocytotoxin producing E.coli in retail raw meats in Netherlands. *J. Food Protect.*, 59:1267-1272.
- Lahti, E., Keskimaki, M., Rantala, L., Hyvönen, P., Siitonen, A., Honkanen-Buzalski, T. (2001). Occurrence of Escherichia coli O157 in Finnish cattle. *Vet. Microbiol.*, 79:239-251.
- Leung, P H M., Yam, WC., Ng, WWS., Peiris, JSM. (2001). The prevalence and characterisation of verotoxin producing Escherichia coli isolated from cattle and pigs in an abattoir in Hong Kong. *Epidemiol. Infect.*, 126:173-179
- Okrend, A.J.G., Rose, B.E., Bennett, B.(1990). A screening method for the isolation of Escherichia coli O157:H7 from ground beef. *J. Food Protect.*, 53(3):249-252.
- Osek, J., Dacko, J. (2001). Development of a PCR-based method for specific identification of genotypic markers of

- shiga toxin-producing *Escherichia coli* strains. *J. Vet. M.*, 48:771-778
- Padhye, N.V., Doyle, M.P. (1991). Rapid procedure for detecting enterohemorrhagic for detecting enterohemorrhagic *Escherichia coli* O157:H7 in food. *Appl. Environ. Microbiol.*, 57(9):2693-2698.
- Paton J.C, Paton A.W.(1998a). Pathogenesis and diagnosis of shiga toxin producing *Escherichia coli* infections. *C. Microbiol. Rev.*, 11(3):450-479.
- Paton, JC., Paton, AW. (1998b). Detection and characterisation of shiga toxicigenic *Escherichia coli* by using multiplex PCR assays for stx1, stx2, eaeA, enterohemorrhagic E.coli hlyA, rbfO111, and rbfO157. *J. Clin. Microbiol.*, 36 (2):598-602.
- Roberts, C.L., Mshar, P.A., Carter, M.L., Hadler, J.L., Sosin, D.M., Hayes, P.S., Barrett, T.J. (1995). The role of heightened surveillance in an outbreak of *Escherichia coli* O157:H7. *Epidemiol. Infect.*, 115:447-454.
- Sargeant, J.M, Gilespie, J.R, Oberst R.D., Phebus R.K., Hyatt, D.R, Bohra, L.K, Galland J.C. (2000). Results of a longitudinal study of the prevalence of *Escherichia coli* O157:H7 on cow-calf farms. *Am. J. Vet. Res.*, 61(11):1375-1378.
- Sarımehmetoğlu, B., Küplülu, Ö., Kaymaz, Ş. (1998). Hamburger ve İnegöl köftelerinden *Escherichia coli* O157:H7 izolasyonu. *Ankara Univ Vet Fak Derg.*, 45(2-3):221-227.
- Sidjabat-Tambunan, H., Bensink, J.C. (1997) Verotoxin-producing *Escherichia coli* from faeces of sheep, calves and pigs. *Aus. Vet. J.*, 75(4):292-293.
- Thompson, J.S., Hodge, D.S., Borczyk, A.A. (1990). Rapid biochemical test to identify verocytotoxin- positive strains of *Escherichia coli* Serotype O157. *J. Clin. Microbiol.*, 28 (10):2165-2168.
- Watanabe, H., Wada, A., Inagaki, Y., Itoh, K., Tamura, K. (1996). Outbreaks of enterohemorrhagic *Escherichia coli* O157:H7 infections by two different genotype strains in Japan. *Lancet*, 348:831-832.
- Willshaw, G.A., Thirlwell, J., Jones, A.P., Parry, S., Salmon, R.L., Hickey, M. (1994). Verocytotoxin producing *Escherichia coli* O157 in beefburgers linked to an outbreak of diarrhea, haemorrhagic colitis and haemolytic ureamic syndrome in Britain. *Letters Appl. Microbiol.*, 19:304-307.